

Sygn. akt I CSK 4446/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa J. G.
przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w W.
o zapłatę,
oraz z powództwa wzajemnego Agencji Mienia Wojskowego w W.
przeciwko J. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 29 grudnia 2021 r., sygn. akt VII AGa 1074/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od J. G. na rzecz Agencji Mienia Wojskowego w W.
kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J.G. zaskarżył skargą kasacyjną wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29 grudnia 2021 r. „oddalający w całości apelację powoda [...] w części dotyczącej: 1) pkt I ppkt 1 wyroku Sądu Okręgowego w sprawie z powództwa J. G. przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 2 772 790,34 zł do Agencji Mienia Wojskowego na rzecz J. G. liczonych od dnia 26 marca 2017 roku do dnia zapłaty; 2) pkt I ppkt 3 wyroku Sądu Okręgowego oddalającego powództwo J. G. w pozostałej części; 3)

pkt II ppkt 1 wyroku Sądu Okręgowego w sprawie z powództwa Agencji Mienia Wojskowego w W. przeciwko J. G. w zakresie zasądzenia od J. G. na rzecz Agencji Mienia Wojskowego w W. kwoty 60 922,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28.11.2018 r. do dnia zapłaty.” Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w części oddalającej apelację J. G. oraz orzeczenie co do istoty sprawy.

W odpowiedzi na skargę Agencja Mienia Wojskowego wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określił w sposób precyzyjny zakresu zaskarżenia. Nie stanowi go bowiem stwierdzenie „zaskarżam prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 grudnia 2021 r. [...] oddalający w całości apelację powoda w części dotyczącej [...]”. Z tak sformułowanego zakresu zaskarżenia nie wynika, w jakim zakresie orzeczenie zostało zaskarżone, biorąc pod uwagę, że Sąd Apelacyjny oddalił apelacje obu stron wniesione od wyroku rozstrzygającego także o powództwie wzajemnym.

Stanowisko skarżącego można bowiem odczytać w ten sposób, że wyrok Sądu Apelacyjnego został zaskarżony w części odnoszącej się do oddalenia apelacji powoda, przy czym całość rozstrzygnięcia dotyczącego tej apelacji została zaskarżona. Nie można jednak wykluczyć, że zamiarem powoda było zaskarżenie rozstrzygnięcia w zakresie oddalonej apelacji w określonym (węższym) zakresie. Na taki kierunek interpretacji może wskazywać odwołanie się przez skarżącego przy opisie zakresu zaskarżenia do konkretnych punktów wyroku Sądu Okręgowego, w stosunku do których nastąpiło oddalenie apelacji.

Jednak analiza zakresu zaskarżenia na tej płaszczyźnie także nie prowadzi do jednoznacznych wniosków. Po pierwsze, apelacja powoda nie obejmowała rozstrzygnięcia zawartego w pkt I ppkt 1 wyroku Sądu Okręgowego. Natomiast w skardze kasacyjnej jako wyjaśnienie zakresu, w jakim powód kwestionuje oddalenie apelacji został podany pkt 1 ppkt 1 tego wyroku. Może to wskazywać na objęcie zaskarżeniem również rozstrzygnięć niekwestionowanych apelacją powoda. Przy czym ten punkt wyroku Sądu pierwszej instancji obejmuje rozstrzygnięcie korzystne dla powoda, które – jak się wydaje – nie jest podważane we wnioskach skargi. Chociaż wnioski skargi nie precyzują, w jaki sposób od strony redakcyjnej należałoby zdaniem skarżącego zmienić wyrok Sądu pierwszej instancji. Po drugie, apelacja powoda obejmowała punkt I ppkt 4 wyroku Sądu Okręgowego, który z kolei nie jest wymieniony w opisie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej. Co może prowadzić do wniosku, że jednak zakres zaskarżenia skargą jest węższy niż w przypadku apelacji powoda.

Tymczasem określenie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej musi być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a zakres zaskarżenia i jego wnioski nie mogą być ustalane przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. i stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[as]

